

Why Do We Do This?

טעמי המצוות

Martin Lockshin

Torah in Motion, 5780

Some Mitzvot with Reasons

כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה
לְגִגְּךָ וְלֹא תָשִׂים דָּמַיִם בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל
הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ. (דברים כב ח)

When you build a new house, you shall make a parapet for your roof, so that you do not bring bloodguilt on your house if anyone should fall from it.

כְּאֶזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר
אֶתְכֶם וְאַהֲבַתְּ לּוֹ כְּמוֹךָ כִּי גֵרִים הֵייתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. (ויקרא יט לד)

The stranger who resides with you shall be to you as one of your citizens; you shall love him as yourself, for you were strangers in the land of Egypt:

More Mitzvot with Reasons

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצְוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם (שמות יב ז)

You shall observe the [Feast of] Matzot, for on this very day I brought your ranks out of the land of Egypt.

כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ
יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ (שמות כ יא)

Honour your father and your mother, that you may long endure on the land that the Lord your God is assigning to you

כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יָאָרְכוּן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר ה' אֱ-לֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

הרב ניסים ממרסיי

Rabbi Nissim of Marseilles (14th century)

נתן טעם 'למען יאריכון ימיר' כי במידה שמדד להוריו בה מודדין לו. ייתכן שיהיו בניו מודדין לו ובסוף ימיו יעזרוהו, יאכילוהו וישקוהו. ובזה יאריכון ימיו, רצוני שלא ימות בלא עת ולא יהיה קצר ימים מחסרון פרנסה או מחסרון מי שישמשהו.

The text provides the reason “so that your days will be long,” because the measure that you extend to your parents will be extended to you. It is possible that your children will extend to you the kindness of helping you at the end of your life, giving you food and drink. In this way, your days will be long. You will not die at an early age because there was no one to support you or take care of you.

Rules of the King

שׁוּם תִּשִׁים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר
ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ . . . רַק לֹא יִרְבֶּה לוֹ
סוּסִים וְלֹא יִשְׁיב אֶת הָעַם
מִצְרַיִם לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּסֵי וְה'
אָמַר לָכֶם לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ
הַזֶּה עוֹד. וְלֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים וְלֹא
יִסּוֹר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה
לוֹ מְאֹד. (דברים יז טו-יז)

You shall be free (NJPS!) to set a king over yourself, one chosen by the Lord your God . . . However he shall not keep many horses so that he not send people back to Egypt to add to his horses, since the Lord has warned you, “You must not go back that way again.” And he shall not have many wives, lest his heart go astray; nor shall he amass silver and gold to excess.

The Talmud on the Rules of the King

ואמר רבי יצחק: מפני מה לא נתגלו
טעמי תורה - שהרי שתי מקראות
נתגלו טעמן נכשל בהן גדול העולם.
כתיב לא ירבה לו נשים, אמר שלמה:
אני ארבה ולא אסור, וכתיב (מלכים
א' י"א ד') ויהי לעת זקנת שלמה נשיו
הטו את לבבו. וכתיב לא ירבה לו
סוסים, ואמר שלמה: אני ארבה ולא
אשיב וכתיב (מלכים א' י' כ"ט) ותצא
מרכבה ממצרים בשש וגו'

- Rabbi Yitzhak says: Why were the reasons for Torah [commandments] not revealed? Because the reasons for two were revealed, and the greatest in the world failed in those matters. It is written: "he shall not have many wives, lest his heart go astray." Solomon said: I will have many, but my heart will not go astray. And later, it is written: "It came to pass, when Solomon was old, that his wives turned away his heart." It is also written: "he shall not keep many horses." Solomon said: I will accumulate many, but I will not send people back to Egypt. And it is written: "And a chariot came up and went out of Egypt . . ."

Rabbi Norman Lamm, *A Hedge of Roses*

We are attempting to fathom the *purposes* (as opposed to *reasons*) inherent and implicit in the commandments and precepts. In other words, we want to know not why God commanded them, but what he wanted us to learn from them, i.e., the function of the commandments in the larger horizons of our life. It is, of course, understood that taken in this light the laws are independent of the purposes we find in them. For a law to be a law, it must be autonomous, and not contingent on our rationalizations.

Rabbi Norman Lamm, *A Hedge of Roses* (cont.)

“*Taamei ha-mitzvot*” means literally, “the tastes of the commandments”; the translation “reasons” is derivative.

. . . By inquiring into our religious institutions for their relevant purposes, we seek to add delightful and satisfying flavor to our spiritual diet; but in no way may we substitute the “taste” for the substance of our religious foods, namely, the actual precepts of Judaism carried out in practice.

עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרָתִי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרָתִי (בראשית כו ה)

רש"י:

שמע אברהם בקולי - כשנסיתי אותו:

וישמר משמרת - גזרות להרחקה על
אזהרות שבתורה, כגון שניות לעריות ושבות
לשבת:

מצותי - דברים שאילו לא נכתבו ראויין הם
להצטוות כגון גזל ושפיכות דמים:

חקותי - דברים שיצר הרע (ואומות העולם:
שתי המילים האלה חסרות בדפוס ראשון
ובהוצאת הכתר) משיב(ין) עליהם כגון
אכילת חזיר ולבישת שעטנז שאין טעם
בדבר אלא גזירת המלך וחקותיו על עבדיו:
ותורתִי - להביא תורה שבעל פה . . .

Rashi:

ABRAHAM HEARKENED TO MY VOICE when I put him to the test.

AND KEPT MY CHARGE – This refers to precautionary measures which are intended to make us avoid the infringement of Biblical prohibitions . . .

MY COMMANDMENTS – those matters which, had they not been written in the Torah, we would nevertheless hold that they are fitting matters to be the subject of a commandment, such as robbery and murder.

MY ORDINANCES – matters which our evil inclination [and the other nations] argue against the necessity of prohibiting, such as the eating of pork and the wearing of *shaatnez*— things for which there are no reasons but which are the King's decrees and enactments imposed on His subjects.

AND MY LAWS – The plural serves to include with the written Law also the Oral Law

Rashi's source? Yoma 67b

ת"ר את משפטי תעשו דברים שאלמלא לא
נכתבו דין הוא שיכתבו ואלו הן עבודת
כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים וגזל
וברכת השם

את חוקותי תשמרו דברים שהשטן משיב
עליהן ואלו הן אכילת חזיר ולבישת שעטנז
וחליצת יבמה וטהרת מצורע ושעיר
המשתלח ושמא תאמר מעשה תוהו הם
ת"ל אני ה' אני ה' חקקתיו ואין לך רשות
להרהר בהן:

“You shall do My ordinances is a reference to matters that, even had they not been written, it would have been logical that they be written. They are the prohibitions against idol worship, prohibited sexual relations, bloodshed, theft, and cursing God.

“And you shall keep my statutes” is a reference to matters that Satan challenges. They are: the prohibitions against eating pork or wearing *shaatnez*; performing the *halitza* ceremony with a *yevama*; the purification ceremony of the leper; and the scapegoat. And lest you say these are meaningless acts, therefore the verse states: “I am the Lord” to indicate: I am the Lord, I decreed these statutes and you have no right to doubt them.

אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהַמְתָּךְ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדָךְ לֹא
תִזְרַע כְּלָאִים . . . (ויקרא יט יט)

רש"י: חוקים הם אלו, גזירת מלך
שאינ טעם לדבר.

רמב"ן: . . . שיהיה הטעם נעלם . . .
ואין הכוונה בהם שתהיה גזרת מלך
מלכי המלכים בשום מקום בלא טעם

Rashi: These are חוקים—the
decrees of the King, things that
have no reason.

Ramban: [after quoting Rashi and
the gemara in Yoma] . . . The
reason is not known . . . The
rabbis never intended to say that
any decree of the King of kings
would be without a reason.

עֵקֵב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקוֹלִי וַיִּשְׁמָר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרָתִי (בראשית כו ה)

רשב"ם:

עקב אשר שמע אברהם בקולי – על העקידה,
דכתיב: עקב אשר שמעת בקולי.

וישמור משמרתִי – כגון מילה, דכתיב בה: ואתה את
בריתי תשמור.

מצותי – כגון מצות שמונה ימים, דכתיב: {וימל
אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים} כאשר ציוה
אותו אלהים.

חוקותי ותורותי – לפי עיקר פשוטו כל המצות
הניכרות, כגון גזל ועריות וחימוד {ממון} ודינין
והכנסת אורחים, כלם היו נוהגין קודם מתן תורה
אלא שנתחד' {שו} ונתפרש' {ו} לישראל וכרתו ברית
לקיימן.

Rashbam:

BECAUSE ('*eqev*) ABRAHAM OBEYED ME: at the
time of the binding of Isaac . . .

Vayyishmor FOLLOWED MY MANDATE: E.g.
circumcision . . .

MY COMMANDMENTS: E.g. the rule that
circumcision takes place on the eighth day of life
. . .

MY LAWS AND MY TEACHING: According the
true plain meaning of Scripture, this refers to all
the well-accepted laws, like theft, adultery,
covetousness, civil laws and hospitality for
guests, all of which were observed before the
giving of the Torah but were repeated and
elaborated to the Israelites [at Sinai where] they
entered a covenant to fulfil them.

רמב"ם הלכות מעילה ח ח

ראוי לאדם להתבונן במשפטי
התורה הקדושה ולידע סוף ענינם
כפי כחו ודבר שלא ימצא לו טעם
ולא ידע לו עילה אל יהי קל בעיניו .
. . קל וחומר למצוה שחקק לנו
הקדוש ברוך הוא שלא יבעט האדם
בהן מפני שלא ידע טעמן . . .

It is fitting for people to meditate on the laws of the Holy Torah and to comprehend their full meaning to the extent of his ability.

Nevertheless, a law for which they find no reason and understand no cause should not be trivial in their eyes. . . . How much more should people be on guard not to rebel against a commandment decreed for us by the Blessed Holy One only because they do not understand its reason.

רמב"ם הלכות מעילה ח ח (המשך)

והמשפטים הן המצות שטעמן
גלוי וטובת עשייתן בעולם הזה
ידועה כגון איסור גזל ושפיכות
דמים וכיבוד אב ואם והחוקים הן
המצות שאין טעמן ידוע אמרו
חכמים חוקים חקתי לך ואין לך
רשות להרהר בהן ויצרו של אדם
נוקפו בהן ואומות העולם משיבין
עליהן כגון איסור בשר חזיר
ובשר בחלב ועגלה ערופה ופרה
אדומה ושעיר המשתלח

Mishpatim are laws whose reason is obvious and whose benefit in this world from doing them is well known; for example prohibitions against robbery and murder, or the law of honoring your mother and father. *Hukkim* are laws whose reason is not known. Our Sages have said: "They are the decrees that I decreed for you. You are not permitted to question them." People's impulses prick them about these laws, and the gentiles reprove us about them, such as the prohibition of eating pork or meat and milk, or the laws of the heifer whose neck is broken or the red heifer or the scapegoat.

Maimonides, *Guide* 3:31

There are people who feel that it is a grievous matter to provide reasons for any *mitzvah*. What they would prefer would be that there would be no understandable aspect of any *mitzvah* or prohibition. What brings them to this position is a sickness that they have in their souls, one that they cannot articulate and that they do not really understand. They think that if these *mitzvot* actually accomplish something in this world and that is why they were commanded to us, then it would be as if these laws originated from some [human] mind.

Maimonides, *Guide* 3:31 (cont.)

But if a law has no rational basis for it and leads to no particular goal, then it certainly originates from God, as no human being would ever suggest something like that. For these weak minded people it is as if humans were more perfect than God, since humans say things that have some useful end, while God does not do that. He commands us to do things that have no useful end for us and he commands us not to do various things that would not harm us in any way. God forbid, God forbid! Actually, it is the other way around...

דברים כב ו-ז

כִּי יִקְרָא קוֹן צִפּוֹר לְפָנֶיהָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל עֵץ
אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאִם
רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים לֹא
תִקַּח הָאִם עִל הַבָּנִים.

שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאִם וְאֶת הַבָּנִים
תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהָאֶרֶץ תַּמִּים.

If, along the road, you chance upon a bird's nest, in any tree or on the ground, with fledglings or eggs and the mother sitting over the fledglings or on the eggs, do not take the mother together with her young.

Let the mother go, and take only the young, in order that you may fare well and have a long life.

ברכות לג ע"ב

משנה. האומר על קן צפור יגיעו
רחמיק ועל טוב יזכר שמך, מודים
מודים - משתקין אותו.

גמרא. . . . על קן צפור יגיעו רחמיק
מאי טעמא? - פליגי בה תרי אמוראי
במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי
בר זבידא; חד אמר: מפני שמטיל
קנאה במעשה בראשית, וחד אמר:
מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך
הוא רחמים, ואינן אלא גזרות.

Mishnah: He who says [in his prayers]:
“May your mercy extend to us the way
that it extended to a bird’s nest”...is
silenced.

Gmara: “May your mercy...” Why? Two
rabbis in the land of Israel disagreed
about the reason—Rabbi Yosi the son of
Abin and Rabbi Yosi the son of Zevida.
One said: Because it suggests that God
gives preferential treatment to some
but not all of His creatures. The other
said: Because it explains God’s laws [or
perhaps God’s attributes] as examples
of mercy when they are really just
decrees.

רמב"ם הלכות תפילה ט ז

מי שאמר בתחנונים מי שריחם
על קן ציפור שלא ליקח האם על
הבנים או שלא לשחוט אותו ואת
בנו ביום אחד ירחם עלינו וכיוצא
בענין זה משתקין אותו, מפני
שמצות אלו גזרת הכתוב הן ואינן
רחמים, שאילו היו מפני רחמים
לא היה מתיר לנו שחיטה כל
עיקר.

People who say in their petitionary prayers “May he who had mercy on a bird’s nest—that did not allow taking the mother and her young and did not allow the slaughter of a mother and her young on the same day—have mercy on us” are silenced. For these laws are decrees; they are not instances of mercy. If they were instances of mercy God would not have allowed us to slaughter at all.